

## „Austauš“

9. dubna 2013 k nám přijela skupinka cizinců. Jeden po druhém vylezli z autobusu a začali „šprechtit“ nám už lehce známým jazykem – němčinou. Tím odstartovala spousta skvělých zážitků. Tito tak očekávaní cizinci přijeli z malebného města Rothu, které leží v Německu, konkrétně v části nazvané „Franken“. Po společném seznámení jsme zjistili docela zásadní věc, a to, že naši sousedé přes hranice s námi sdílejí entuziasmus ze všeho nového ☺

První část výměny se konala u nás v Opavě, ale program se rozpínal i do okolí. Tato výměna se totiž pořádala i v rámci polské strany, která nás přijela navštívit. Měli jsme možnost ukázat našim novým německým přátelům i něco z architektury v Opavě od domu U Bílého koníčka, kostel sv. Hedviky až po budovu tzv. nové Bredy a za pomoci různých her napodobit detektivy, sochaře, vědce i herce. Navštívili jsme pivovar Radegast v Nošovicích, loštickou tvarůžkárnu nebo město Štramberk. Uspořádali jsme sportovní odpoledne plné úspěchů v komunikaci, a kdo chtěl, mohl si to zopakovat při paintballu nebo laser game. Taky jsme si zkusili upéct vlastní štramberské uši což bylo později označeno za vůbec nejzajímavější skok do dějin – pečou je tam na památku roku 1241. Rozšířili jsme si obzory o našem okolí, ale to hlavní – všude jsme něco jedli! Společně jsme se také podíleli na připravování první části pokrmů k vytvoření toho, co tu po nás zůstane. Měli jsme tu čest začít vytvářet kuchařku bez jazykových bariér.

Druhá – červnová - část našeho „austauše“ (něm. Austausch) byla více v režii našich sousedů. Postupně jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o Rothu, městě, o kterém se písemná zmínka rozběhla do světa o 135 let dříve než o Opavě.

V Norimberku jsme si mohli prohlédnout kostel sv. Vavřince, zatočit si pro štěstí zlatým kroužkem, udělat si fotku s polovinou Norimberku za zády, navštívit farmářský trh nebo prostě jen tak vnímat atmosféru tolik zajímavého města. Jako další přišel na řadu Bamberg, zvaný malé Benátky, kde to žije historií. K vidění tam byly domy s židovskými hvězdami či dóm s ostatky papeže Klementa II. Ukojili jsme tam i touhu po gastronomickém zážitku – večereli jsme jejich specialitu – „Leberkäse“ (něco jako buchta z masa) spolu s bramborovým salátem a uzeným pivem. Zdrželi bychom se snad i do druhého dne, ale čekala nás původně římská osada jménem Weissenburg. Prošli jsme se po římských lázních, porovnali jsme jejich původní měnu s eury a za asistence pana profesora jsme i zkusili holení po starém způsobu. Společně jsme pak uvařili typické římské jídlo, čímž jsme zakusili nové chutě.

Německá města jsou moc hezká, ale příroda je vážně převálcuje. Vyrázili jsme totiž na kánoe! A že toho bylo k vidění hodně – spolužáci prodírající se bujnými kopřivami, pevné stromy, jejichž větvím jsme se zdatně vyhýbali, a v neposlední řadě travní bitva, již jsme se také zúčastnili. Do cíle jsme dojeli v pořádku a odměnou nám byly amatérské skoky do vody všech, kteří měli zájem si aspoň trošku zaplavat. Večer jsme zkoušeli uvařit něco německého... třeba chřest ☺. A možná i k údivu některých jsme zjistili, že německá kuchyně se od té naší svou chutí až tolik neliší.

Posledním a možná i zlatým hřebem našeho pobytu byla návštěva pekárny, kde jsme si mohli upéct typickou německou pochutinu – preclík! Tenhle kousek pečiva nás totiž provázel celou druhou půlkou naší výměny. Co dodat, každému chutnal.

11.června jsme ale museli definitivně říct „Auf Wiedersehen“, jelikož autobus nabral směr zase zpátky k nám do Slezska. Poznali jsme spoustu úžasných lidí, zkusili hodně nových věcí a to hlavní – zase jsme se něco naučili. Ať už jsme rozvinuli své jazykové schopnosti nebo jsme obohatili jídelníček o nové jídlo, všechno pro nás bylo a je velkým přínosem. Tak co, chcete jet příště taky?

Kristýna Dumbrovská, 6.A